Tento dokument je třeba brát jako dokumentační nástroj a instituce nenesou jakoukoli odpovědnost za jeho obsah

►B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/41/ES

ze dne 3. června 2003

o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi

(Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009	L 335	1	17.12.2009

▼B

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2003/41/ES

ze dne 3. června 2003

o činnostech institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění a dohledu nad nimi

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 47 odst. 2, článek 55 a čl. 95 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ([1]),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Skutečný vnitřní trh s finančními službami je rozhodující pro posílení hospodářského růstu a tvorbu pracovních příležitostí ve Společenství.

(2) Při vytváření tohoto vnitřního trhu bylo již dosaženo značného pokroku, což umožnilo finančním institucím působit v jiných členských státech a zajišťovat vysokou úroveň ochrany pro spotřebitele finančních služeb.

(3) Sdělení Komise „Provádění rámce pro finanční trhy: akční plán“ stanoví řadu kroků, které jsou potřebné pro dokončení vnitřního trhu finančních služeb, a Evropská rada na zasedání v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 vyzvala k provedení tohoto akčního plánu do roku 2005.

(4) Akční plán pro finanční služby označuje za naléhavou prioritu vytvoření směrnice o obezřetnostním dohledu nad institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění, protože tyto instituce jsou hlavními finančními institucemi hrajícími klíčovou úlohu při zajišťování integrace, efektivity a likvidity finančních trhů, ale nejsou předmětem uceleného legislativního rámce Společenství, který by jim umožňoval plně využívat výhod vnitřního trhu.

(5) Jelikož se systémy sociálního zabezpečení dostávají pod rostoucí tlak, důchody ze zaměstnaneckého penzijního pojištění se v budoucnu stanou důležitým doplňkem veřejných důchodových systémů. Zaměstnanecké penzijní pojištění je proto třeba rozvíjet, aniž by se však zpochybňoval význam důchodových systémů sociálního zabezpečení pro jistou, trvalou a účinnou sociální ochranu, která by měla zajišťovat dostatečnou životní úroveň ve stáří, a proto by měla být ústředním bodem cíle posílení evropského sociálního modelu.

([1]) Úř. věst. C 96 E, 27.3.2001, s. 136.
([2]) Úř. věst. L 155, 29.5.2001, s. 26.
([3]) Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 4. července 2001 (Úř. věst. C 65 E, 14.3.2002, s. 135). Společný postoj Rady ze dne 5. listopadu 2002 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Evropského parlamentu ze dne 12. března 2003 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2003.

▼B

(6) Tato směrnice tak představuje první krok na cestě ke vnitřnímu trhu s poskytováním zaměstnaneckého penzijního pojištění organizovaného v celoevropském měřítku. Stanovením „pravidla obezřetnosti“ jako základní zásady pro kapitálové investice a umožněním, aby instituce mohly působit i v zahraničí, se podporuje přesměrování úspor do úseku zaměstnaneckého penzijního pojištění, což přispívá k ekonomickému a sociálnímu pokroku.

(7) Pravidla dohledu stanovená v této směrnici mají zajistit vysoký stupeň jistoty pro budoucí důchodce stanovením přísných kontrolních norem a jasně určovat způsob účinného řízení systémů zaměstnaneckého penzijního pojištění.

(8) Instituce, které jsou úplně odděleny od jakéhokoli přispívajícího podniku a které působí na základě tvorby fondu pro jediný účel, totiž poskytování důchodových dávek, by měly mít volnost poskytovat služby a svobodu investovat a podléhat pouze koordinovaným požadavkům obezřetnostního dohledu, bez ohledu na to, zda se tyto instituce považují za právnické osoby.

(9) V souladu se zásadou subsidiarity si členské státy mají podržet plnou odpovědnost za organizaci svých důchodových systémů a za rozhodnutí o úloze každého ze tří „pilířů“ důchodového systému v jednotlivých členských státech. V rámci druhého pilíře si také mají podržet plnou odpovědnost za úlohy a funkce různých institucí poskytujících dávky zaměstnaneckého penzijního pojištění, jako například oborové penzijní fondy, podnikové penzijní fondy a životní pojišťovny. Tato směrnice nechce toto výhradní právo zpochybňovat.

(10) Vnitrostátní pravidla o účasti samostatně výdělečných osob v institucích zaměstnaneckého penzijního pojištění se liší. V některých členských státech mohou instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění působit na základě dohod s odvětvími nebo svazy odvětví, jejichž členové působí jako samostatně výdělečné osoby, nebo přímo se samostatně výdělečnými osobami. V některých členských státech se samostatně výdělečná osoba také může stát účastníkem instituce, pokud tato samostatně výdělečná osoba působí jako zaměstnavatel nebo poskytuje profesionální služby některému podniku. V některých členských státech se samostatně výdělečné osoby nemohou účastnit institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění, pokud nejsou splněny některé požadavky, včetně požadavků stanovených sociálními a pracovně právními předpisy.

(11) Instituce řídící systémy sociálního zabezpečení, které již jsou koordinovány na úrovni Společenství, by měly být z oblasti působnosti této směrnice vyňaty. Je však třeba přitom přihlížet ke zvláštním rysům institucí, které v jednom členském státě řídí jak systémy sociálního zabezpečení, tak systémy zaměstnaneckého penzijního pojištění.

(12) Finanční instituce, které již využívají legislativní rámec Společenství, by měly být obecně vyňaty z oblasti působnosti této směrnice. Protože však tyto instituce mohou také v některých případech nabízet služby zaměstnaneckého penzijního pojištění, je důležité zajistit, aby tato směrnice nevedla k narušování hospodářské soutěže. Těmto narušením se lze vyhnout uplatňováním požadavků obezřetnosti stanoveným touto směrnicí i na činnosti

▼B

životních pojišťoven v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění. Komise by také měla pozorně sledovat situaci na trhu zaměstnaneckého penzijního pojištění a posuzovat možnost rozšíření dobrovolného uplatňování této směrnice na jiné regulované finanční instituce.

(13) Je-li cílem zajištění finanční bezpečnosti ve stáří, měly by být dávky vyplácené institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění poskytovány zpravidla jako doživotní důchod. Vyplácení dočasných důchodů nebo výplata jednorázové částky by měly být také možné.

(14) Je důležité zajistit, aby starší a zdravotně postižené osoby nebyly ohrožovány chudobou a mohli se těšit dobré životní úrovni. Přiměřené pokrytí biometrických rizik v režimech zaměstnaneckého penzijního pojištění je důležitou součástí boje proti chudobě a nejistotě starších lidí. Při vytváření penzijního plánu by zaměstnavatelé, zaměstnanci nebo jejich zástupci měli zvážit možnost vytvoření penzijního plánu zahrnujícího rezervy pro krytí rizik dlouhověkosti a rizik pracovní neschopnosti, a také zajištění pozůstalých vyživovaných osob.

(15) To, že se členským státům dává možnost vyjmout z oblasti působnosti vnitrostátních prováděcích právních předpisů instituce, které spravují plány mající celkem méně než 100 účastníků, může usnadnit dohled v některých členských státech, aniž by bylo oslabeno řádné fungování vnitřního trhu v této oblasti. Nemělo by to však omezit právo těchto institucí jmenovat ke správě svého investičního portfolia a péči o svá investiční aktiva správce a depozitáře ustanovené v jiném členském státě a mající náležité povolení.

(16) Instituce jako „Unterstützungskassen“ (podpůrné pokladny) v Německu, kde účastníci nemají ze zákona nárok na dávky v určité výši a kde jsou jejich zájmy chráněny povinným zákonným pojištěním proti úpadku, mají být vyloučeny z oblasti působnosti této směrnice.

(17) Aby bylo možno chránit účastníky a příjemce, měly by instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění omezit své činnosti na činnosti uvedené v této směrnici a na činnosti z nich vyplývající.

(18) V případě úpadku přispívajícího podniku čelí účastníci penzijního plánu riziku ztráty jak svého zaměstnání, tak svých získaných důchodových práv. Proto je nutné zajistit jasné oddělení podniku od instituce a k ochraně účastníků penzijního plánu stanovit minimální normy obezřetnosti.

(19) Instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění pracují v členských státech značně rozdílným způsobem a dohled nad nimi je v těchto členských státech také značně rozdílný. V některých členských státech může být dohled vykonáván nejenom nad institucemi samotnými, ale také nad subjekty nebo společnostmi, které jsou oprávněny tyto instituce řídit. Členské státy by měly mít možnost k těmto zvláštním rysům přihlížet, pokud jsou účinně splněny všechny požadavky stanovené touto směrnicí. Členské státy by také měly mít možnost povolit pojišťovnám a jiným finančním podnikům, aby řídily instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění.

▼B

(20) Instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění jsou poskytovatelé finančních služeb, kteří mají značnou odpovědnost za poskytování důchodových dávek ze zaměstnaneckého penzijního pojištění, a proto by měly splňovat některé minimální normy obezřetnosti pro své činnosti a podmínky provozu.

(21) S ohledem na značný počet institucí v některých členských státech je třeba pragmatického řešení ohledně předchozího povolování institucí. Pokud však instituce zamýšlí spravovat penzijní plán v jiném členském státě, mělo by být vyžadováno předchozí povolení příslušným orgánem domovského členského státu.

(22) Každý členský stát by měl vyžadovat, aby každá instituce usazené na jeho území vypracovávala roční účetní závěrky a výroční zprávy s přihlédnutím ke každému penzijnímu plánu provozovanému institucí a případně vypracovávala roční účetní závěrky a výroční zprávy pro každý penzijní plán. Roční účetní závěrky a výroční zprávy, které poskytují skutečný a pravdivý obraz aktiv a pasiv instituce a její finanční situace, přičemž se zabývají každým penzijním plánem provozovaným institucí a jsou náležitě schváleny oprávněnou osobou, jsou základním zdrojem informací pro účastníky a příjemce dávek penzijního plánu a příslušné orgány. Zejména umožňují příslušným orgánům sledovat finanční zdraví instituce a hodnotit, zda je instituce schopná splnit všechny své smluvní závazky.

(23) Poskytování řádných informací účastníkům a příjemcům penzijního plánu má podstatný význam. Je zvláště důležité u žádostí o informace o finančním zdraví instituce, smluvních pravidlech, dávkách a skutečném financování nabíhajících důchodových nároků, investiční politice a řízení rizik a nákladů.

(24) Investiční politika instituce je rozhodujícím faktorem jak pro jistotu, tak dostupnost důchodů ze zaměstnaneckého penzijního pojištění. Instituce by proto měly vypracovat a každé tři roky znovu posoudit prohlášení o svých investičních zásadách. Prohlášení by mělo být k dispozici příslušným orgánům a na žádost také účastníkům a příjemcům každého penzijního plánu.

(25) Aby příslušné orgány plnily své úkoly předepsané jim právními předpisy, je jim třeba poskytnout odpovídající práva na informace a pravomoci k provádění zásahů vůči institucím a osobám, které je skutečně řídí. Tam, kde instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění převedla důležité úkoly, jako například řízení investic, informační technologie nebo účetnictví, na jiné podniky (externí zajištění), mělo by být možno rozšířit práva na informace a pravomoci k zásahům tak, aby pokrývaly tyto převedené úkoly a bylo možno kontrolovat, zda jsou tyto činnosti vykonávány v souladu s pravidly pro dohled.

(26) Obezřetně provedený výpočet technických rezerv je základní podmínkou k zajištění toho, aby mohly být plněny povinnosti vyplácet důchodové dávky. Technické rezervy je třeba počítat na základě uznávaných pojistně matematických metod a mají být potvrzovány kvalifikovanými osobami. Maximální úrokové sazby je třeba volit obezřetně podle všech souvisejících vnitrostátních pravidel. Minimální částka technických rezerv by měla postačovat k tomu, aby se mohlo pokračovat ve vyplácení dávek již vyplácených příjemcům, a současně by měla odrážet závazky, které vzniknou z nabíhajících důchodových práv účastníků penzijního plánu.

▼B

(27) Rizika pokrývaná institucemi se mezi jednotlivými členskými státy značně liší. Domovské členské státy by proto měly mít možnost stanovit, že výpočet technických rezerv podléhá dalším a podrobnějším pravidlům, než jsou pravidla stanovená v této směrnici.

(28) Dostačující a vhodná aktiva pokrývající technické rezervy chrání zájmy účastníků a příjemců penzijního plánu, když se přispívající podnik ocitne v úpadku. Zejména u přeshraničních činností vyžaduje vzájemné uznávání zásad dohledu uplatňovaných v členských státech, aby technické rezervy byly vždy plně finančně pokryty.

(29) Jestliže instituce nepracuje na přeshraničním základě, měly by mít členské státy možnost povolit nedostatečné krytí rezerv, pokud je vytvořen náležitý plán k obnově plného krytí a aniž jsou dotčeny požadavky směrnice Rady 80/987/EHS ze dne 20. října 1980 o sbližování právních předpisů členských států týkajících se ochrany zaměstnanců v případě platební neschopnosti zaměstnavatele ([1]).

(30) V mnoha případech by to mohl být přispívající podnik sám a ne instituce samotná, kdo buď pokryje jakékoli biometrické riziko, nebo zaručí některé dávky nebo výnos investice. V některých případech však je to instituce samotná, kdo poskytuje toto krytí nebo záruky, a povinnosti přispívajícího podniku jsou obecně vyčerpány platbou nezbytných příspěvků. Za těchto okolností se nabízené produkty podobají produktům životních pojišťoven a dotyčné instituce by měly mít alespoň stejný dodatečný vlastní kapitál jako životní pojišťovny.

(31) Instituce jsou investory se zvláště dlouhodobými investicemi. Zpětný odkup aktiv držených těmito institucemi nemůže být obecně učiněn pro jakýkoli jiný účel, než je vyplácení důchodových dávek. Aby se také odpovídajícím způsobem chránila práva účastníků a příjemců, měly by mít instituce možnost zvolit si umístění aktiv, které vyhovuje přesné povaze a trvání jejich pasiv. Tyto zřetele volají po účinném dohledu a takovém přístupu k investičním pravidlům, který dává institucím dostatečnou pružnost k rozhodování o nejbezpečnější a nejúčinnější investiční politice, a také je zavazuje, aby jednaly obezřetně. Soulad s pravidlem obezřetnosti proto vyžaduje investiční politiku určenou podle struktury účastníků jednotlivé instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění.

(32) Metody a postupy dohledu se mezi členskými státy liší. Proto by členské státy měly dostat určitou volnost jednání ohledně přesných pravidel investování, které chtějí stanovit pro instituce usazené na jejich území. Tato pravidla však nesmějí omezovat volný pohyb kapitálu, pokud to není vyžadováno z důvodů obezřetnosti.

(33) Jako investoři na velmi dlouhou dobu s nízkými riziky likvidity mohou instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění investovat do nelikvidních aktiv, jako například do akcií, a na trzích rizikového kapitálu v rámci omezení stanovených obezřetností. Mohou také těžit z výhod mezinárodní diverzifikace. Investice do akcií, trhů rizikového kapitálu a jiných měn, než jsou měny pasiv, by proto neměly být omezovány, vyjma z důvodů obezřetnosti.

([1]) Úř. věst. L 283, 28.10.1980, s. 23. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/74/ES (Úř. věst. L 270, 8.10.2002, s. 10).

▼B

(34) Pokud však instituce pracuje na přeshraničním základě, mohou ji příslušné orgány hostitelského členského státu požádat, aby uplatňovala omezení pro investice do akcií a jiných nástrojů nepřijatých k obchodování na regulovaném trhu, do akcií a jiných nástrojů vydávaných stejným podnikem nebo aktiv vyjádřených v neodpovídajících měnách, pokud se tato pravidla uplatňují také na instituce usazené v hostitelském členském státě.

(35) Omezení týkající se volného výběru schválených správců a depozitářů aktiv prováděného institucemi omezují hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a měla by proto být odstraněna.

(36) Aniž jsou dotčeny vnitrostátní sociální a pracovní právní předpisy o organizaci penzijních plánů včetně povinné účasti a dohod vzešlých z kolektivního vyjednávání, měly by mít instituce možnost poskytovat služby v jiných členských státech. Institucím by mělo být povoleno získávat finanční prostředky od podniků usazených v jiných členských státech a provozovat penzijní plány s účastníky ve více než jednom členském státě. To by mohlo vést ke značným úsporám z rozsahu, zlepšit konkurenceschopnost hospodářství ve Společenství a usnadnit pohyb pracovníků. Vyžaduje to však vzájemné uznání obezřetnostních norem. Na náležité prosazování těchto obezřetnostních norem by měly dohlížet příslušné orgány domovského členského státu, pokud není určeno jinak.

(37) Instituce jednoho členského státu by při výkonu svého práva spravovat plán zaměstnaneckého penzijního pojištění smluvně sjednaný v jiném členském státě měla plně dodržovat sociálních a pracovně právní předpisy platné v hostitelském členském státě, pokud se vztahují k důchodům ze zaměstnaneckého penzijního pojištění, např. definici a vyplácení důchodových dávek a podmínky převoditelnosti důchodových práv.

(38) Je-li plán spravován v odděleném účetním vykazování, ustanovení této směrnice se na uvedený plán uplatňují individuálně.

(39) Je důležité přijmout opatření k zajištění spolupráce mezi příslušnými orgány členských států za účelem dohledu, jakož i mezi uvedenými orgány a Komisí k jiným účelům. Pro účely výkonu svých povinností a přispění k důslednému a včasnému uplatňování této směrnice si příslušné orgány navzájem poskytnou informace nutné k uplatňování této směrnice. Komise oznámila svůj záměr vytvořit výbor dohlížitelů, aby podpořila spolupráci, koordinaci a výměnu názorů mezi příslušnými orgány a důsledné uplatňování této směrnice.

(40) Jelikož cíle navrhovaného opatření, totiž vytvoření právního rámce Společenství pro instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, nemůže být dosaženo uspokojivě pouze na úrovni členských států, a proto, z důvodů jeho rozsahu a účinků, jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku tato směrnice nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla pro přístup k činnostem prováděným institucemi zaměstnaneckého penzijního pojištění a pro jejich výkon.

▼B

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění. Tam, kde v souladu s vnitrostátními právními předpisy nejsou instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění právnickou osobou, uplatňují členské státy tuto směrnici buď na uvedené instituce, nebo, s výhradou odstavce 2, na povolené subjekty odpovědné za jejich řízení a jednající jejich jménem.

2. Tato směrnice se nevztahuje na

a) instituce spravující systémy sociálního zabezpečení, na něž se vztahují nařízení (EHS) č. 1408/71 ([1]) a nařízení (EHS) č. 574/72 ([2]);

b) instituce, na něž se vztahují směrnice 73/239/EHS ([3]), směrnice 85/611/EHS ([4]), směrnice 93/22/EHS ([5]), směrnice 2000/12/ES ([6]) a směrnice 2002/83/ES ([7]);

c) instituce, které fungují na základě systému průběžného financování;

d) instituce, ve kterých zaměstnanci přispívajících podniků nemají žádné zákonné nároky na dávky a ve kterých přispívající podnik může kdykoliv zpětně odkoupit aktiva a nemusí nutně splnit své povinnosti při výplatách důchodových dávek;

e) podniky, které s ohledem na výplatu důchodových dávek svým zaměstnancům vytvářejí důchodovou rezervu.

Článek 3

Uplatňování na instituce provozující systémy sociálního zabezpečení

Na instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění provozující také povinné důchodové systémy vztahující se k zaměstnání, které se považují za systémy sociálního zabezpečení, na něž se vztahují nařízení (EHS) č. 1408/71 a nařízení (EHS) č. 574/72, se tato směrnice vztahuje, pouze co se týče jejich činnosti v oblasti nepovinného zaměstnaneckého

([1]) Nařízení (EHS) č. 1408/71 ze dne 14. června 1971 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 149, 5.7.1971, s. 2). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1386/2001 (Úř. věst. L 187, 10.7.2001, s. 1).

([2]) Nařízení Komise (EHS) č. 574/72 ze dne 21. března 1972, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (EHS) č. 1408/71 o uplatňování systémů sociálního zabezpečení na zaměstnané osoby, na osoby samostatně výdělečně činné a na jejich rodinné příslušníky pohybující se v rámci Společenství (Úř. věst. L 74, 27.3.1972, s. 1). Nařízení naposledy pozměněné nařízením Komise (ES) č. 410/2002 (Úř. věst. L 62, 5.3.2002, s. 17).

([3]) Směrnice Rady 73/239/EHS ze dne 24. července 1973 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se přístupu k činnosti v přímém pojištění jiném než životním a jejího výkonu (Úř. věst. L 228, 16.8.1973, s. 1.). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/13/ES (Úř. věst. L 77, 20.3.2002, s. 17).

([4]) Směrnice Rady 85/611/EHS ze dne 20. prosince 1985 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 375, 31.12.1985, s. 3). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/108/ES (Úř. věst. L 41, 13.2.2002, s. 35).

([5]) Směrnice Rady 93/22/EHS ze dne 10. května 1993 o investičních službách v oblasti cenných papírů (Úř. věst. L 141, 11.6.1993, s. 27). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/64/ES (Úř. věst. L 290, 17.11.2000, s. 27).

([6]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES ze dne 20. března 2000 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu (Úř. věst. L 126, 26.5.2000, s. 1). Směrnice naposledy pozměněná směrnicí 2000/28/ES (Úř. věst. L 275, 27.10.2000, s. 37).

([7]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění (Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1).

▼B

penzijního pojištění. V uvedeném případě se pasiva a odpovídající aktiva vykazují samostatně a nelze je převádět do povinných důchodových systémů, které se považují za systémy sociálního zabezpečení, nebo opačným směrem.

Článek 4

Dobrovolné uplatňování na instituce, na než se vztahuje směrnice 2002/83/ES

Domovské členské státy se mohou rozhodnout, že budou uplatňovat články 9 až 16 a články 18 až 21 této směrnice na činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění u životních pojišťoven, na něž se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění. V tomto případě se všechna aktiva a pasiva odpovídající uvedeným činnostem vykazují, spravují a organizují odděleně od činností pojišťoven a nelze je převádět.

V tomto případě a pouze při jejich činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění se na pojišťovny vztahují články 20 až 26, 31 a 36 směrnice 2002/83/ES.

Domovský členský stát zajistí, aby buď příslušné orgány, nebo orgány příslušné pro dozor nad pojišťovnami, na něž se vztahuje směrnice 2002/83/ES v rámci své dohlížecí činnosti ověřovaly přísné oddělení činností v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění.

Článek 5

Malé instituce penzijního pojištění a zákonem stanovené plány

S výjimkou článku 19 se členské státy mohou rozhodnout neuplatňovat celou tuto směrnici nebo její část na jakékoli instituce usazené na jejich území, které provozují penzijní plány mající dohromady méně než 100 účastníků. S výhradou čl. 2 odst. 2 by však tyto instituce měly mít právo uplatňovat tuto směrnici dobrovolně. Článek 20 se použije, pouze když se uplatňují všechna ostatní ustanovení této směrnice.

Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat články 9 až 17 na instituce, u kterých je poskytování zaměstnaneckého penzijního pojištění stanoveno na základě právních předpisů a je zaručeno orgánem veřejné moci. Článek 20 se použije, pouze když se uplatňují všechna ostatní ustanovení této směrnice.

Článek 6

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

a) „institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění“ nebo jen „institucí“ instituce, bez ohledu na její právní formu, fungující na základě kapitálového krytí a zřízená odděleně od jakéhokoli přispívajícího podniku nebo odvětvového svazu přispěvovatelů pro účely poskytování důchodových dávek v souvislosti se zaměstnaneckou činností na základě dohody nebo smlouvy sjednané

   — individuálně nebo kolektivně mezi zaměstnavatelem či zaměstnavateli a zaměstnancem či zaměstnanci nebo jejich zástupci, nebo

   — se samostatně výdělečnými osobami v souladu s právními předpisy domovského a hostitelského členského státu,

   a které vykonávají činnosti z toho přímo vyplývající;

▼B

b) „penzijním plánem“ smlouva, dohoda, svěřenecká listina nebo pravidla stanovící, které důchodové dávky jsou poskytovány a za jakých podmínek;

c) „přispívajícím podnikem“ každý podnik nebo jiný subjekt, bez ohledu na to, zda zahrnuje jednu nebo více právnických nebo fyzických osob nebo se z nich skládá, který působí jako zaměstnavatel nebo jako osoba samostatně výdělečně činná nebo jejich kombinace a který platí příspěvky instituci zaměstnaneckého penzijního pojištění;

d) „důchodovými dávkami“ dávky vyplácené při dosažení nebo očekávaném dosažení odchodu do starobního důchodu, nebo pokud jsou doplňkové k uvedeným dávkám a poskytovány jako podpůrné, formou plateb při úmrtí, invaliditě nebo ukončení zaměstnání, anebo ve formě podpory nebo služeb v případě nemoci, potřebnosti nebo úmrtí. Aby se napomohlo finančnímu zabezpečení po odchodu do starobního důchodu, vyplácejí se tyto dávky doživotně. Mohou však být také vypláceny dočasně nebo jednorázově;

e) „účastníkem“ osoba, jejíž zaměstnanecká činnost jí opravňuje nebo bude opravňovat k pobírání důchodových dávek v souladu s ustanoveními penzijního plánu;

f) „příjemcem“ osoba pobírající důchodové dávky;

g) „příslušnými orgány“ vnitrostátní orgány určené k plnění povinností stanovených touto směrnicí;

h) „biometrickými riziky“ rizika spojená s úmrtím, invaliditou a dlouhověkostí;

i) „domovským členským státem“ členský stát, kde má instituce sídlo a správní ústředí, nebo pokud nemá sídlo, své správní ústředí;

j) „hostitelským členským státem“ členský stát, jehož sociální a pracovně právní předpisy pro oblast zaměstnaneckého penzijního pojištění se rovněž použijí pro vztah mezi přispívajícím podnikem a účastníky.

Článek 7

Činnosti institucí

Každý členský stát vyžaduje od institucí usazených na jejich území, aby omezily svou činnost na operace v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění a z něho vyplývajících činností.

Pokud pojišťovna v souladu s článkem 4 spravuje své činnosti v oblasti zaměstnaneckého penzijního pojištění odděleným vykazováním aktiv a pasiv, omezují se tato odděleně vykazovaná aktiva a pasiva na operace související s poskytováním důchodových dávek a s činnostmi z toho přímo vyplývajícími.

Článek 8

Zákonné oddělení přispívajících podniků od institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění

Každý členský stát zajistí, aby byl přispívající podnik právně oddělen od instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění, aby byla aktiva instituce chráněna v zájmu účastníků penzijního plánu a příjemců důchodových dávek v případě úpadku přispívajícího podniku.

▼B

Článek 9

Podmínky pro provoz institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění

1. Každý členský stát pro každou uvedenou instituci usazenou na jeho území zajistí, aby

a) instituce byla zapsána příslušným dozorovým orgánem ve vnitrostátním rejstříku nebo byla povolena; v případě přeshraničních činností uvedených v článku 20 se v rejstříku uvádějí také členské státy, ve kterých instituce působí;

b) instituce byla skutečně vedena osobami s dobrou pověstí, které samy musí mít vhodnou odbornou kvalifikaci a praxi, nebo zaměstnávala poradce s vhodnou odbornou kvalifikací a praxí;

c) byla zavedena řádně stanovená pravidla pro fungování každého penzijního plánu provozovaného institucí a účastníci byli o těchto pravidlech odpovídajícím způsobem informováni;

d) všechny technické rezervy byly počítány a potvrzovány pojistným matematikem nebo jiným odborníkem v této oblasti, např. auditorem, podle vnitrostátních právních předpisů a na základě pojistně matematických metod uznávaných příslušnými orgány domovského členského státu;

e) tam, kde přispívající podnik zaručuje výplaty dávek, bylo zajištěno pravidelné financování;

f) účastníci byli dostatečně informováni o podmínkách penzijního plánu, zejména o

   i) právech a povinnostech stran zapojených do penzijního plánu;

   ii) finančních, technických a jiných rizicích spojených s penzijním plánem;

   iii) povaze a rozložení těchto rizik.

2. V souladu se zásadou subsidiarity a po náležitém přihlédnutí k rozsahu dávek nabízených režimy sociálního zabezpečení mohou členské státy stanovit, že účastníkům budou nabízeny krytí rizik dlouhověkosti a invalidity, poskytování dávek pozůstalým vyživovaným osobám a záruka vrácení příspěvků jako dodatečné dávky, pokud s tím souhlasí zaměstnavatelé a zaměstnanci nebo jejich zástupci.

3. Členský stát může stanovit, že podmínky pro provoz instituce usazené na jeho území podléhají dalším požadavkům, aby bylo zajištěno, že zájmy účastníků a příjemců jsou náležitě ochráněny.

4. Členský stát může povolit institucím usazeným na jejich území nebo od nich vyžadovat, aby svěřily řízení těchto institucí zcela nebo zčásti jiným subjektům jednajícím jménem těchto institucí.

5. V případě přeshraniční činnosti uvedené v článku 20 podléhají podmínky provozování instituce předchozímu povolení příslušnými orgány domovského členského státu.

Článek 10

Roční účetní závěrky a výroční zprávy

Každý členský stát vyžaduje, aby každá instituce usazená na jeho území vypracovávala roční účetní závěrky a výroční zprávy s přihlédnutím ke každému penzijnímu plánu provozovanému institucí, a případně roční účetní závěrky a výroční zprávy pro každý penzijní plán zvlášť. Roční účetní závěrky a výroční zprávy poskytují skutečný a pravdivý obraz aktiv, pasiv a finanční situace instituce. Roční účetní závěrky a informace ve výročních zprávách mají být odpovídající, úplné,

▼B

přehledně sestavené a náležitě schválené oprávněnými osobami podle vnitrostátních právních předpisů.

Článek 11

Informace předávané účastníkům a příjemcům

1. Podle povahy vytvořeného penzijního plánu každý členský stát zajistí, aby každá instituce usazená na jeho území poskytovala alespoň informace stanovené v tomto článku.

2. Účastníci a příjemci nebo podle potřeby jejich zástupci obdrží

a) na žádost roční účetní závěrky a výroční zprávy uvedené v článku 10; pokud je instituce zodpovědná za více než jeden penzijní plán, obdrží roční účetní závěrky a výroční zprávy vztahující se k jejich příslušnému penzijnímu plánu;

b) v přiměřené lhůtě všechny důležité informace o změnách pravidel penzijního plánu.

3. Prohlášení o zásadách investiční politiky uvedené v článku 12 se na žádost sdělí účastníkům a příjemcům nebo případně jejich zástupcům.

4. Každý účastník také na vlastní žádost obdrží podrobné a podstatné informace

a) o cílové částce případných důchodových dávek;

b) o částce dávek v případě skončení zaměstnání;

c) pokud účastník nese investiční riziko, informace o výběru případných investičních možností a o skutečném investičním portfoliu s popisem rizik a nákladů spojených s těmito investicemi;

d) o úpravách převodu důchodových práv na jinou instituci zaměstnaneckého penzijního pojištění v případě ukončení pracovního poměru.

Účastníci dostávají každý rok stručné údaje o instituci a také o aktuální finanční úrovni svých nabytých nároků.

5. Každý příjemce obdrží při odchodu do starobního důchodu, nebo když se jiné dávky stanou splatnými, potřebné informace o dávkách, které jsou splatné, a odpovídajících možnostech jejich vyplácení.

Článek 12

Prohlášení o zásadách investiční politiky

Každý členský stát zajistí, aby každá instituce usazená na jeho území připravila a alespoň jednou za tři roky přezkoumala písemné prohlášení o zásadách investiční politiky. Toto prohlášení je třeba bez prodlení upravit po každé významnější změně investiční politiky. Členské státy stanoví, že toto prohlášení musí obsahovat alespoň informace o metodách hodnocení investičního rizika, zavedených postupech řízení rizika a strategickém umisťování aktiv s ohledem na povahu a trvání důchodových závazků.

Článek 13

Informace poskytované příslušným orgánům

Každý členský stát zajistí, aby měly příslušné orgány vůči každé instituci usazené na jeho území nutné pravomoci a prostředky

a) k tomu, aby mohly instituci, členy jejího představenstva a jiné členy vedení nebo osoby řídící instituci požádat o poskytnutí informací ke

▼B

všem záležitostem týkajícím se její činnosti nebo o předání všech dokumentů týkajících se její činnosti;

b) k dohledu nad vztahy mezi institucí a jinými podniky nebo mezi institucemi, pokud instituce přenesou své úkoly na uvedené jiné podniky nebo instituce (externí zajištění) a pokud tyto vztahy ovlivňují finanční situaci instituce nebo jsou důležitým způsobem významné pro účinný dohled;

c) k pravidelnému získávání prohlášení o zásadách investiční politiky, ročních účetních závěrek a výročních zpráv a všech dokumentů nezbytných k účelům dohledu. Mezi tyto dokumenty mohou patřit

i) vnitřní předběžné zprávy;

ii) pojistně matematická hodnocení a podrobné předpoklady;

iii) studie o aktivech a pasivech;

iv) důkazy o souladu se zásadami investiční politiky;

v) důkazy o pravidelném hrazení příspěvků;

vi) zprávy osob zodpovědných za audit ročních účetních závěrek uvedených v článku 10;

d) k provádění inspekcí na místě v provozovnách instituce a v případě přenesených (externě zajištěných) úkolů ke kontrole, zda jsou činnosti prováděny v souladu s pravidly dohledu.

Článek 14

Pravomoci k zásahům a povinnosti příslušných orgánů

1. Příslušné orgány požadují od každé instituce usazené na jejich území, aby měla řádné správní a účetní postupy a odpovídající vnitřní kontrolní mechanismy.

2. Příslušné orgány mohou vůči kterékoli instituci usazené na jejich území i vůči osobám ji provozujícím přijímat veškerá opatření, včetně případných opatření správní a finanční povahy, a to jak, která jsou vhodná a nezbytná k zabránění nebo odstranění jakýchkoli nesrovnalostí, poškozujících zájmy účastníků nebo příjemců.

Příslušné orgány mohou také omezit nebo zakázat volné nakládání s aktivy instituce, zejména když instituce

a) nevytvořila dostatečné technické rezervy pro veškeré své činnosti nebo má nedostatečná aktiva k pokrytí technických rezerv;

b) instituce nemá regulatorní kapitál.

3. Aby byly ochráněny zájmy účastníků a příjemců, mohou příslušné orgány převést pravomoci svěřené osobám provozujícím instituci usazenou na jejich území v souladu s právními předpisy domovského členského státu zčásti nebo zcela na pro tyto účely vhodného zmocněnce.

4. Příslušné orgány mohou zakázat nebo omezit činnosti instituce usazené na jejich území, zejména pokud

a) instituce dostatečně nechrání zájmy účastníků a příjemců;

b) instituce již neplní podmínky pro svůj provoz;

c) instituce závažným způsobem neplní své povinnosti podle pravidel, která se na ni vztahují;

d) v případě přeshraniční činnosti instituce nedodržuje požadavky sociálních a pracovně právních předpisů hostitelského členského státu platné pro zaměstnanecké penzijní pojištění.

▼B

Každé rozhodnutí zakázat činnost instituce musí být přesně odůvodněno a oznámeno dané instituci.

5. Členské státy zajistí, aby rozhodnutí přijímaná vůči institucím podle právních a správních předpisů přijatých v souladu s touto směrnicí bylo možné předložit soudu.

Článek 15

Technické rezervy

1. Domovský členský stát zajistí, aby instituce provozující zaměstnanecké penzijní pojištění neustále vytvářely pro všechny své penzijní plány přiměřené technické rezervy odpovídající finančním závazkům vyplývajícím z jejich portfolia stávajících důchodových smluv.

2. Domovský členský stát zajistí, aby instituce provozující zaměstnanecké penzijní pojištění, které poskytují krytí biometrických rizik nebo zaručují buď výnos investic, nebo danou výši dávek, vytvořily dostatečné technické rezervy pro všechny tyto plány.

3. Výpočet technických rezerv se provádí každý rok. Domovský členský stát však může povolit, aby byl výpočet prováděn jednou za tři roky, pokud instituce poskytne účastníkům nebo příslušným orgánům osvědčení nebo zprávu o úpravách v jednotlivých letech v tomto tříletém období. Osvědčení nebo zpráva odráží upravený vývoj technických rezerv a změny krytých rizik.

4. Výpočet technických rezerv provádí a potvrzuje pojistný matematik nebo případně jiný odborník v této oblasti, například auditor, podle vnitrostátních právních předpisů na základě pojistně matematických metod uznávaných příslušnými orgány domovského členského státu a podle těchto zásad:

a) minimální částka technických rezerv se vypočítá dostatečně obezřetným pojistně matematickým bilancováním s přihlédnutím ke všem závazkům ohledně dávek a k příspěvkům v souladu s penzijními plány instituce. Tato částka musí být dostatečná, aby se mohlo pokračovat ve výplatách důchodů a dávek již vyplácených příjemcům a aby odrážela závazky vyplývající z narůstajících důchodových nároků účastníků. Ekonomické a pojistně matematické předpoklady zvolené pro hodnocení pasiv se volí rovněž obezřetně s případným přihlédnutím k přiměřené velikosti nepříznivé odchylky;

b) maximální použité úrokové sazby se vybírají obezřetně a určují se v souladu se všemi příslušnými pravidly domovského členského státu. Tyto obezřetné úrokové sazby se určují s přihlédnutím k

   — výnosu odpovídajících aktiv držených institucí a budoucí návratnosti investic nebo

   — tržním výnosům státních dluhopisů nebo dluhopisů vysoké kvality.

c) biometrické tabulky používané pro výpočet technických rezerv jsou založeny na zásadách obezřetnosti s ohledem na hlavní vlastnosti skupiny účastníků a penzijních plánů, a zejména na předpokládané změny významných rizik;

d) způsob a základ výpočtu pojistně technických rezerv se zpravidla z jednoho účetního období na druhé nemění. Případné odchylnosti však mohou být odůvodněny změnou právních, demografických nebo ekonomických okolností, na kterých jsou založeny předpoklady.

5. Domovské členské státy mohou podmínit výpočet technických rezerv dalšími a podrobnějšími požadavky s cílem zajistit odpovídající ochranu účastníků a příjemců.

▼B

6. Za účelem další harmonizace pravidel výpočtu technických rezerv, která může být odůvodněná zejména u úrokových sazeb a dalších předpokladů ovlivňujících úroveň technických rezerv, vydá Komise každé dva roky nebo na žádost členského státu zprávu o situaci ohledně vývoje přeshraničních činností.

Komise navrhne veškerá nezbytná opatření k zabránění možných narušení způsobených různými úrovněmi úrokových sazeb a k ochraně příjemců a účastníků každého penzijního plánu.

Článek 16

Finanční krytí technických rezerv

1. Domovský členský stát od každé instituce vyžaduje, aby měla neustále dostatečná a vhodná aktiva ke krytí technických rezerv pro všechny provozované penzijní plány.

2. Domovský členský stát může instituci povolit, aby po časově omezenou dobu neměla dostatečná aktiva ke krytí technických rezerv. V tomto případě příslušné orgány od instituce vyžadují, aby přijala konkrétní a proveditelný plán obnovy k zajištění opětovného splnění požadavků odstavce 1. Uvedený plán podléhá těmto podmínkám:

a) instituce vytvoří konkrétní a proveditelný plán, aby znovu vytvořila požadované množství aktiv na plné krytí technických rezerv v patřičném čase. Plán mají k dispozici účastníci a případně jejich zástupci nebo podléhá schválení příslušnými orgány domovského členského státu;

b) při vypracování plánu se přihlíží ke konkrétní situaci instituce, zejména ke struktuře aktiv a pasiv, profilu rizik, plánu likvidity, věkovému profilu účastníků s nárokem na pobírání důchodových dávek, nově vytvářeným plánům a plánům přecházejícím z plánů fungujících na základě nekapitálovém nebo jen částečně kapitálovém na plné kapitálové krytí;

c) v případě ukončení penzijního plánu během doby uvedené výše v tomto odstavci informuje instituce příslušné orgány domovského členského státu. Instituce vytvoří postup k převedení aktiv a odpovídajících pasiv do jiné finanční instituce nebo podobného subjektu. Tento postup se sdělí příslušným orgánům domovského členského státu a obecný nástin postupu se v souladu se zásadami důvěrnosti zpřístupní účastníkům nebo případně jejich zástupcům.

3. V případě přeshraniční činnosti uvedené v článku 20 musí být technické rezervy pro všechny provozované penzijní plány plně finančně pokryty. Pokud tyto podmínky nejsou splněny, zasáhnou příslušné orgány domovského členského státu v souladu s článkem 14. Aby bylo možno tomuto požadavku vyhovět, může domovský členský stát vyžadovat oddělené vykazování aktiv a pasiv.

Článek 17

Regulatorní kapitál

1. Domovský členský stát zajistí, aby instituce provozující penzijní plány v případech, ve kterých instituce samotné a ne přispívající podnik poskytují záruku na pasiva ke krytí biometrických rizik nebo zaručují určitý výnos investic nebo výši dávek, měly trvale k dispozici dodatečná aktiva převyšující technické rezervy, která mají sloužit jako vyrovnávací rezerva. Výše těchto aktiv má odrážet typ rizik a stav aktiv pro všechny provozované penzijní plány. Tato aktiva nesmějí být zatížena žádnými předvídatelnými závazky a slouží jako rezerva k odstraňování odchylek mezi očekávanými a skutečnými výdaji a zisky.

▼M1

2. Pro účely výpočtu minimální částky dodatečných aktiv se použijí pravidla stanovená v článcích 17a až 17d.

▼B

3. Odstavec 1 však nebrání členským státům požadovat na institucích usazených na jejich území, aby měly regulatorní kapitál, nebo stanovovat podrobnější pravidla, pokud jsou odůvodněna obezřetností.

▼M1

Článek 17a

Disponibilní míra solventnosti

1. Každý členský stát požaduje po institucích uvedených v čl. 17 odst. 1, které se nacházejí na jeho území, aby vždy měly dostatečnou disponibilní míru solventnosti pro veškerou svou činnost odpovídající alespoň požadavkům této směrnice.

2. Disponibilní míra solventnosti se skládá z aktiv instituce očištěných od všech předvídatelných závazků po odečtení položek nehmotného majetku, a to včetně:

a) splaceného základního kapitálu nebo v případě instituce mající formu vzájemné pojišťovny splaceného skutečného počátečního kapitálu plus všechny účty členů vzájemné pojišťovny, které splňují tato kritéria:

   i) ve stanovách musí být stanoveno, že platby členům lze provádět z těchto účtů jen tehdy, nezpůsobí-li to pokles disponibilní míry solventnosti pod požadovanou úroveň, nebo pokud byly po zrušení podniku vyrovnány všechny ostatní dluhy pojišťovny,

   ii) ve stanovách musí být stanoveno, že co se týče plateb uvedených v bodě i) prováděných z důvodů jiných, než je individuální ukončení členství ve vzájemné pojišťovně, musí být alespoň jeden měsíc předem informovány příslušné orgány, které mohou během této doby platbu zakázat, a

   iii) odpovídající ustanovení stanov smějí být změněna pouze poté, co příslušné orgány prohlásí, že nemají ke změně žádné námitky, aniž jsou dotčena kritéria uvedená v bodech i) a ii);

b) rezerv (zákonné rezervní fondy a dobrovolné rezervy) nevztahujících se k přijatým závazkům;

c) zisku nebo ztráty po odečtení splatných dividend; a

d) v rozsahu povoleném vnitrostátními právními předpisy rezervy zisku obsažené v rozvaze, pokud mohou být použity ke krytí případných ztrát, které nebyly určeny k rozdělení členům a oprávněným osobám.

Disponibilní míra solventnosti se snižuje o částku vlastních akcií přímo držených institucí.

3. Členské státy mohou stanovit, že disponibilní míra solventnosti může zahrnovat také:

a) kumulativní prioritní akciový kapitál a podřízený dluhový kapitál až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, z něhož nejvýše 25 % může připadat na podřízený dluhový kapitál se stanovenou dobou splatnosti nebo na kumulativní prioritní akciový kapitál se stanovenou dobou splatnosti, pokud existují závazné dohody, podle kterých se v případě úpadku nebo likvidace instituce podřízený dluhový kapitál nebo prioritní akciový kapitál řadí za nároky všech ostatních věřitelů a nemá být zaplacen, dokud nejsou vyrovnány všechny ostatní dosud nevyrovnané dluhy;

b) cenné papíry bez stanoveného data splatnosti a ostatní nástroje, včetně kumulativních prioritních akcií jiných, než které jsou uvedeny v písmenu a), až do výše 50 % disponibilní míry solventnosti nebo

▼M1

požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší, pro celkový součet těchto cenných papírů a podřízeného dluhového kapitálu uvedeného v písmenu a) za předpokladu, že jsou splněny tyto podmínky:

i) nesmějí být splaceny na podnět držitele nebo bez předchozího souhlasu příslušného orgánu;

ii) emisní smlouva musí instituci umožňovat odložit platbu úroků z úvěru;

iii) pohledávky věřitele z úvěru vůči instituci se musí v plném rozsahu řadit až za pohledávky všech nepodřízených věřitelů;

iv) doklady, jimiž se řídí emise cenných papírů, musí obsahovat ustanovení o schopnosti absorbovat ztráty z dluhů a nezaplacených úroků, přičemž instituci musí být umožněno pokračovat v činnosti;

v) přihlédne se pouze ke skutečně splaceným částkám.

Pro účely písmene a) musí podřízený dluhový kapitál splňovat také tyto podmínky:

i) přihlédne se pouze ke skutečně splacené částce,

ii) u přijatých úvěrů se stanovenou dobou splatnosti musí být původní doba splatnosti alespoň pět let. Nejpozději jeden rok před dnem splatnosti musí instituce předložit příslušným orgánům ke schválení plán, z něhož vyplývá, jak bude zachována disponibilní míra solventnosti nebo jak bude uvedena na požadovanou úroveň ke dni splatnosti, pokud se rozsah, v jakém je úvěr zařazen jako součást disponibilní míry solventnosti, postupně nesnižuje během nejméně posledních pěti let přede dnem splatnosti. Příslušné orgány mohou povolit předčasné splacení těchto úvěrů, pokud o to emitující instituce požádá a její disponibilní míra solventnosti nepoklesne pod požadovanou úroveň;

iii) u přijatých úvěrů bez stanovené doby splatnosti musí být dodržena pětiletá výpovědní lhůta, ledaže tyto dluhy nadále nejsou považovány za součást disponibilní míry solventnosti nebo pokud je pro dřívější splatnost výslovně požadován předchozí souhlas příslušných orgánů. V druhém případě musí instituce informovat příslušné orgány nejméně šest měsíců před navrhovaným datem splacení, přičemž musí uvést disponibilní a požadovanou míru solventnosti před a po splacení. Příslušné orgány povolí splacení pouze tehdy, neklesne-li disponibilní míra solventnosti instituce pod požadovanou úroveň;

iv) smlouva o úvěru nesmí obsahovat ustanovení, podle kterých se za určitých okolností, kromě likvidace instituce, dluh stane splatným před dohodnutým dnem splatnosti;

v) smlouvu o úvěru lze změnit pouze tehdy, prohlásí-li příslušné orgány, že nemají proti změně námitky;

4. Na žádost instituce, doplněnou podpůrnými doklady a adresovanou příslušnému orgánu domovského členského státu, a se souhlasem tohoto příslušného orgánu, může disponibilní míra solventnosti obsahovat také:

a) pokud se nepoužívá metoda zillmerizace, nebo pokud se používá a je nižší než akviziční přirážka obsažená v pojistném, rozdíl mezi nezillmerizovanou nebo částečně zillmerizovanou matematickou rezervou a matematickou rezervou zillmerizovanou podílem rovnajícím se akviziční přirážce obsažené v pojistném;

b) veškeré skryté čisté rezervy vzniklé z ocenění aktiv, nemají-li tyto skryté čisté rezervy výjimečnou povahu;

▼M1

c) jednu polovinu nesplaceného základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, jakmile splacená část dosáhne 25 % tohoto základního kapitálu nebo počátečního kapitálu, až do 50 % disponibilní míry solventnosti nebo požadované míry solventnosti, podle toho, co je nižší.

Hodnota uvedená v písmenu a) nesmí převýšit 3,5 % součtu rozdílů mezi pojistnými částkami životních pojištění a zaměstnaneckého penzijního pojištění a matematickými rezervami pro všechna pojištění, pro které je metoda zillmerizace možná. Rozdíl se sníží o částku všech neodepsaných pořizovacích nákladů zahrnutých do aktiv;

5. Komise může přijmout prováděcí opatření k odstavcům 2, 3 a 4, které zohlední vývoj, jenž vyžaduje technické úpravy položek přicházející v úvahu pro dostupnou míru solventnosti.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky této směrnice, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle článku 21b.

Článek 17b

Požadovaná míra solventnosti

1. S výhradou článku 17c se požadovaná míra solventnosti určuje v souladu s odstavci 2 až 6 podle rozsahu pojistných rizik.

2. Požadovaná míra solventnosti se rovná součtu těchto položek:

a) první výsledek:

4 % z matematických rezerv vztahujících se k přímému pojištění a k převzatému zajištění nebo postoupenému zajištění se vynásobí poměrem, který nesmí být nižší než 85 %, celkových matematických rezerv očištěných od zajistných cesí k hrubým celkovým matematickým rezervám za předchozí účetní období.

b) druhý výsledek:

u pojistek, u nichž riziková pojistná částka není záporné číslo, se 0,3 % z této pojistné částky vynásobí poměrem, který nesmí být nižší než 50 %, celkové rizikové pojistné částky za předchozí účetní období, kterou si instituce ponechala k tíži, po odečtení zajistných cesí a retrocesí k celkové rizikové pojistné částce včetně zajištění.

Pro krátkodobá pojištění pro případ smrti s dobou trvání pojištění nejvýše tři roky činí tato část 0,1 %. Pro toto pojištění s dobou trvání delší než tři roky, ale kratší než pět let, činí uvedená část 0,15 %.

3. U doplňkových pojištění uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. a) bodě iii) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES ze dne 25. listopadu 2009 o přístupu k pojišťovací a zajišťovací činnosti a jejím výkonu (Solventnost II) ([1]) se požadovaná míra solventnosti rovná požadované míře solventnosti pro instituce podle článku 17d.

4. U operací umořování kapitálu uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě ii) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 4 % matematických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a).

5. U operací uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. b) bodě i) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná 1 % jejich aktiv.

6. U pojištění podle čl. 2 odst. 3 písm. a) bodů i) a ii) směrnice 2009/138/ES spojeného s investičními fondy a u operací uvedených v čl. 2 odst. 3 písm. d) bodech iii), iv) a v) směrnice 2009/138/ES se požadovaná míra solventnosti rovná součtu těchto položek:

a) nakolik instituce nese investiční riziko, podílu ve výši 4 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a);

([1]) Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

▼M1

b) nakolik instituce nenese žádné investiční riziko, ale příděl zdrojů na správní náklady je pevně stanoven na dobu delší než pět let, podílu 1 % technických rezerv vypočtených v souladu s odst. 2 písm. a);

c) nakolik instituce nenese žádné investiční riziko a příděl zdrojů na správní náklady není pevně stanoven na dobu delší než pět let, částky odpovídající 25 % čistých správních výdajů v předchozím účetním období týkajících se této činnosti;

d) nakolik instituce kryje riziko smrti, podílu 0,3 % rizikové pojistné částky vypočtené v souladu s odst. 2 písm. b).

Článek 17c

Garanční fond

1. Členské státy mohou stanovit, že třetina požadované míry solventnosti, jak je stanovena v článku 17b, je tvořena garančním fondem. Tento fond se skládá z položek uvedených v čl. 17a odst. 2 a 3 a se souhlasem příslušného orgánu domovského členského státu rovněž v čl. 17a odst. 4 písm. b).

2. Garanční fond nesmí být nižší než 3 miliony EUR. Každý členský stát může stanovit snížení minimální výše garančního fondu o 25 % v případě vzájemných pojišťoven a společností na bázi vzájemnosti.

Článek 17d

Požadovaná míra solventnosti pro účely čl. 17b odst. 3

1. Požadovaná míra solventnosti se stanoví buď na základě celoroční výše pojistného nebo příspěvků, nebo na základě průměrné výše pojistných plnění za poslední tři účetní období.

2. Výše požadované míry solventnosti se rovná vyššímu z dvou výsledků uvedených v odstavcích 3 a 4.

3. Základ pojistného se vypočte s použitím vyšší částky z hrubého předepsaného pojistného nebo příspěvků, jak je vypočteno níže, a hrubého přijatého pojistného nebo příspěvků.

Sečtou se splatné pojistné nebo příspěvky (včetně poplatků souvisejících s pojistným nebo příspěvky) v přímém pojištění v předchozím účetním období.

K tomuto součtu se připočte celková částka přijatého zajistného v předchozím účetním období.

Od tohoto součtu se pak odečte celková částka pojistného nebo příspěvků stornovaných v předchozím účetním období a celková částka daní a poplatků spojených s pojistným nebo s příspěvky zahrnutými do výše uvedeného součtu.

Takto vypočítaná částka se rozdělí na dvě části, z nichž první činí až 50 miliónů EUR a druhá tvoří zbytek; 18 % první části a 16 % druhé části se sečtou.

Takto získaný součet se vynásobí poměrem existujícím za předchozí tři účetní období mezi částkou pojistných plnění, kterou ponese instituce, po odečtení úhrad za zajištění, a celkovou výší pojistných plnění. Tento poměr nesmí být v žádném případě nižší než 50 %.

4. Základ pojistného plnění se vypočte takto:

Sečtou se částky vyplacených pojistných plnění z přímého pojištění (bez odečtení pojistných plnění uhrazených zajistiteli a retrocesionáři) za období uvedená v odstavci 1.

K tomuto součtu se připočte částka pojistných plnění z převzatého zajištění nebo z retrocesí za stejné období a částka rezerv na nevyplacená

▼M1

pojistná plnění vytvořená na konci předchozího účetního období jak pro přímé pojištění, tak pro převzaté zajištění.

Od tohoto součtu se odečte částka příjmů z regresů během období uvedených v odstavci 1.

Od zbývající částky se odečte částka rezerv na nevyřízené pojistné události vytvořená na počátku druhého účetního období předcházejícího poslednímu účetně uzavřenému účetnímu období jak z přímého pojištění, tak z převzatého zajištění.

Jedna třetina takto získané částky se rozdělí na dvě části, první do výše 35 milionů EUR a druhá tvoří zbytek; 26 % první části a 23 % druhé části se sečtou.

Takto získaný součet se vynásobí poměrem existujícím za předchozí tři účetní období mezi částkou pojistných plnění, kterou ponese instituce, po odečtení úhrad za zajištění, a celkovou výší pojistných plnění. Tento poměr nesmí být nižší než 50 %.

5. Je-li požadovaná míra solventnosti vypočítaná podle odstavců 2, 3 a 4 nižší než požadovaná míra solventnosti v předchozím roce, požadovaná míra solventnosti se rovná alespoň požadované míře solventnosti v předchozím roce vynásobené poměrem částky technických rezerv na nevyřízené pojistné události na konci předchozího účetního období a částky technických rezerv na nevyřízené pojistné události na počátku předchozího účetního období. V těchto výpočtech se technické rezervy vypočítají bez zohlednění zajištění, poměr však nesmí být vyšší než 1.

▼B

Článek 18

Investiční pravidla

1. Členské státy vyžadují od institucí usazených na svém území, aby investovaly v souladu se zásadou obezřetnosti, a zejména v souladu s těmito pravidly:

a) aktiva se investují s ohledem na co nejlepší prospěch účastníků a příjemců. V případě možného střetu zájmů zajistí instituce nebo subjekt, který řídí její portfolio, aby byly investice prováděny výhradně v zájmu účastníků a příjemců;

b) aktiva se investují takovým způsobem, aby se zajistila bezpečnost, kvalita, likvidita a ziskovost celého portfolia;

   Aktiva držená ke krytí technických rezerv se rovněž investují způsobem přiměřeným k povaze a trvání očekávaných budoucích důchodových dávek;

c) aktiva se investují hlavně na regulovaných trzích. Investice do aktiv, která nejsou přijata k obchodování na regulovaných finančních trzích, musí být v každém případě udržovány na obezřetné úrovni;

d) investice do derivátových finančních nástrojů jsou možné, pokud přispívají ke snížení investičních rizik nebo usnadňují účinnou správu portfolia. Musí se obezřetně hodnotit s přihlédnutím k podkladovým aktivům a musí být zahrnuty do hodnocení aktiv institucí. Instituce se také vyhne nadměrnému riziku týkajícímu se jedné protistrany a jiných operací s derivátovými finančními nástroji;

e) aktiva jsou vhodně diverzifikována tak, aby se zabránilo nadměrné závislosti na jakémkoli konkrétním aktivu, emitentovi nebo skupině podniků nebo akumulaci rizika v portfoliu jako celku.

   Investice do aktiv stejného emitenta nebo emitentů patřícím do stejné skupiny nesmí instituci vystavovat nadměrné koncentraci rizika;

f) investice do přispívajícího podniku nesmějí činit více než 5 % celého portfolia, a pokud je přispívající podnik součástí skupiny, nesmějí

▼B

investice do podniků patřících do stejné skupiny jako přispívající podnik činit více než 10 % portfolia.

Přispívá-li do instituce více podniků, je nutno investice do těchto přispívajících podniků provádět obezřetně a musí se přitom přihlížet k potřebě vhodné diverzifikace.

Členské státy se mohou rozhodnout neuplatňovat požadavky uvedené v písmenech e) a f) na investice do státích dluhopisů.

2. Domovský členský stát zakáže institucím půjčovat si nebo působit jako ručitel třetích osob. Členské státy mohou povolit institucím půjčovat si pouze z důvodů likvidity a dočasně.

3. Členské státy nežádají instituce usazené na jejich území, aby investovaly do konkrétních kategorií aktiv.

4. Aniž je dotčen článek 12, členské státy nepodmiňují investiční rozhodnutí instituce usazené na jejich území nebo investičního správce této instituce jakýmkoli druhem předchozího schválení nebo požadavky systematického oznamování.

5. V souladu s odstavci 1 až 4 mohou členské státy pro instituce usazené na jejich území stanovit podrobnější pravidla, včetně množstevních omezení, pokud jsou odůvodněna obezřetností, aby odrážela celou škálu penzijních plánů provozovaných těmito institucemi.

Zejména mohou členské státy uplatňovat ustanovení o investicích obdobná ustanovením směrnice 2002/83/ES.

Členské státy však nebrání institucím v

a) investování do výše až 70 % aktiv pokrývajících technické rezervy nebo celého portfolia u plánů, ve kterých účastníci nesou investiční rizika, do akcií, obchodovatelných cenných papírů, se kterými se nakládá jako s akciemi, a dluhopisů vydávaných podniky, které jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích, a rozhodování o relativní váze těchto cenných papírů v jejich investičním portfoliu. Z důvodů obezřetnosti mohou členské státy stanovit nižší horní hranici pro ty instituce, které poskytují důchodové produkty s dlouhodobou zárukou úrokové sazby, nesou investiční rizika a samy poskytují záruku;

b) investování do výše až 30 % aktiv pokrývajících technické rezervy do aktiv vedených v jiných měnách než jsou měny, ve kterých jsou vyjádřena pasiva;

c) investování na trzích rizikového kapitálu.

6. Odstavec 5 se nedotýká práva členských států vyžadovat pro instituce usazené na jejich území uplatňování přísnějších pravidel pro investování také individuálně, pokud jsou odůvodněny obezřetností, zejména s ohledem na závazky, které tyto instituce přijaly.

7. V případě přeshraniční činnosti uvedené v článku 20 mohou příslušné orgány každého hostitelského členského státu vyžadovat, aby se pravidla stanovená ve druhém pododstavci uplatňovala na instituci v domovském členském státě. V tomto případě se tato pravidla uplatňují pouze na tu část aktiv instituce, která odpovídá činnostem prováděným v dotyčném hostitelském členském státě. Uplatňují se však pouze tehdy, když se stejná nebo přísnější pravidla uplatňují také na instituce usazené v hostitelském členském státě.

Pravidla zmíněná v prvním pododstavci jsou tato:

a) instituce investuje nejvýše 30 % těchto aktiv do akcií, jiných cenných papírů, se kterými se nakládá jako s akciemi, a do dluhových cenných papírů, které nejsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, nebo instituce investuje alespoň 70 % těchto aktiv do akcií, jiných cenných papírů, se kterými se nakládá jako s akciemi, a dluhových cenných papírů, které jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu;

▼B

b) instituce investuje nejvýše 5 % těchto aktiv do akcií a jiných cenných papírů, se kterými se nakládá jako s akciemi, dluhopisů, dluhových cenných papírů a jiných nástrojů peněžního a kapitálového trhu vydaných stejným podnikem a nejvýše 10 % těchto aktiv do akcií a jiných cenných papírů, se kterými se nakládá jako s akciemi, dluhopisů, dluhových cenných papírů a jiných nástrojů peněžního a kapitálového trhu vydaných podniky patřícími do stejné skupiny;

c) instituce investuje nejvýše 30 % těchto aktiv do aktiv vedených v jiných měnách než ve měnách, ve kterých jsou vyjádřena pasiva.

Aby se vyhovělo těmto požadavkům, může domovský členský stát vyžadovat, aby účty aktiv byly vedeno odděleně.

Článek 19

Správa a úschova aktiv

1. Členské státy nebrání institucím jmenovat ke správě investičního portfolia investiční správce usazené v jiném členské státě a mající náležité povolení k této činnosti v souladu se směrnicemi 85/611/EHS, 93/22/EHS, 2000/12/ES a 2002/83/ES; totéž platí pro instituce uvedené v čl. 2 odst. 1 této směrnice.

2. Členské státy nebrání institucím jmenovat k úschově jejich aktiv uschovatele se sídlem v jiném členské státě a mající náležité povolení k této činnosti v souladu se směrnicí 93/22/EHS nebo směrnicí 2000/12/ES, anebo uznaného jako depozitáře pro účely směrnice 85/611/EHS.

Tento odstavec nebrání domovskému členskému státu stanovit, že jmenování depozitáře nebo uschovatele je povinné.

3. Každý členský stát přijme nezbytná opatření, aby podle svých vnitrostátních právních předpisů umožnil zakázat v souladu s článkem 14 volné nakládání s aktivy drženými depozitářem nebo uschovatelem usazeným na jeho území na žádost domovského členského státu instituce.

Článek 20

Přeshraniční činnost

1. Aniž jsou dotčeny vnitrostátní sociální a pracovně právní předpisy o organizaci penzijních plánů, včetně ustanovení o povinné účasti a výsledků dohod o kolektivním vyjednávání, dovolí členské státy podnikům usazeným na jejich územích finančně přispívat institucím zaměstnaneckého penzijního pojištění povoleným v jiných členských státech. Dovolí také institucím zaměstnaneckého penzijního pojištění povoleným na svých územích přijímat finanční příspěvky od podniků usazených na územích jiných členských států.

2. Instituce, která chce být financována podnikem usazeným na území jiného členského státu, podléhá předchozímu povolení vydanému příslušnými orgány svého domovského členského státu, jak je uvedeno v čl. 9 odst. 5. Instituce oznámí úmysl přijmout příspěvky od přispívajícího podniku usazeného na území jiného členského státu příslušným orgánům domovského členského státu, ve kterém jí bylo uděleno povolení k činnosti.

3. Členské státy vyžadují od institucí usazených na jejich územích, které zamýšlejí být financovány podnikem usazeným na území jiného členského státu, aby v oznámení podle odstavce 2 poskytly tyto informace:

a) hostitelský členský stát nebo hostitelské členské státy;

▼B

b) jméno přispívajícího podniku;

c) hlavní vlastnosti penzijního plánu, který má být provozován pro přispívající podnik.

4. Je-li příslušnému orgánu domovského členského státu podáno oznámení podle odstavce 2 a pokud tento orgán nemá žádný důvod k pochybnostem o tom, že správní struktura, finanční situace instituce, dobrá pověst a odborná kvalifikace a praxe vedoucích pracovníků jsou slučitelné s činnostmi navrhovanými v hostitelském členském státě, sdělí do tří měsíců po obdržení všech informací podle článku 3 tyto informace příslušným orgánům hostitelského členského státu a následně informuje dotyčnou instituci.

5. Než instituce začne provozovat penzijní plán pro přispívající podnik v jiném členském státě, informují příslušné orgány hostitelského členského státu do dvou měsíců po obdržení informací uvedených v odstavci 3 příslušné orgány domovského členského státu o případných sociálních a pracovně právních předpisech vztahujících se k důchodům ze zaměstnaneckého penzijního pojištění, podle nichž musí být penzijní plán financovaný přispívajícím podnikem v hostitelském členském státě provozován, a o všech předpisech, které mají být uplatňovány v souladu s čl. 18 odst. 7 a s odstavcem 7 tohoto článku. Příslušné orgány domovského členského státu sdělí tuto informaci instituci.

6. Po obdržení sdělení uvedeného v odstavci 5, nebo pokud příslušné orgány domovského členského státu nezašlou žádné sdělení do uplynutí lhůty stanovené v odstavci 5, může instituce začít provozovat penzijní plán financovaný přispívajícím podnikem v hostitelském členském státě v souladu se sociálními a pracovně právními předpisy hostitelského členského státu vztahujícími se k důchodům ze zaměstnaneckého penzijního pojištění a v souladu s předpisy, které mají být uplatňovány v souladu s čl. 18 odst. 7 a s odstavcem 7 tohoto článku.

7. Instituce financovaná podnikem usazeným v jiném členském státě podléhá zejména vůči odpovídajícím účastníkům také veškerým požadavkům na informace stanoveným příslušnými orgány hostitelského členského státu pro instituce usazené v tomto členském státě v souladu s článkem 11.

8. Příslušné orgány hostitelského členského státu informují příslušné orgány domovského členského státu o každé významné změně sociálních a pracovně právních předpisů hostitelského členského státu týkajících se zaměstnaneckého penzijního pojištění, které mohou ovlivnit vlastnosti penzijního plánu do té míry, že se to týká provozování penzijního plánu financovaného podnikem v hostitelském členském státě, a o veškerých změnách pravidel, která se používají v souladu s čl. 18 odst. 7 a s odstavcem 7 tohoto článku.

9. Příslušné orgány hostitelského členského státu průběžně dohlížejí na soulad činností institucí se sociálními a pracovně právními předpisy hostitelského členského státu týkajícími se plánů zaměstnaneckého penzijního pojištění uvedeným v odstavci 5 a s požadavky na informace uvedenými v odstavci 7. Pokud by tento dohled zjistil nedostatky, informují o tom příslušné orgány hostitelského členského státu okamžitě příslušné orgány domovského členského státu. Příslušné orgány domovského členského státu ve spolupráci s příslušnými orgány hostitelského členského státu přijmou nezbytná opatření, aby zajistily, že instituce odstraní zjištěná porušení sociálních a pracovně právních předpisů hostitelského členského státu.

10. Pokud přes opatření přijatá příslušnými orgány domovského členského státu nebo kvůli neexistenci vhodných opatření v domovském členském státě instituce pokračuje v porušování použitelných sociálních a pracovně právních předpisů hostitelského členského státu týkajících se plánů zaměstnaneckého penzijního pojištění, mohou příslušné orgány hostitelského členského státu poté, jakmile informují příslušné orgány domovského členského státu, přijmout vhodná opatření, aby zabránily

▼B

dalším nedostatkům nebo aby přistoupily k jejich potrestání, a pokud se to ukáže být nezbytné, zakázaly instituci působit v hostitelském členské státě pro přispívající podnik.

Článek 21

Spolupráce mezi členskými státy a Komisí

1. Členské státy vhodným způsobem zajistí jednotné uplatňování této směrnice pravidelnými výměnami a informací a zkušeností s cílem rozvíjet v této oblasti osvědčené postupy a užší spolupráci, aby se předcházelo narušování hospodářské soutěže a vytvářely podmínky potřebné pro hladké přeshraniční účastenství.

2. Komise a příslušné orgány členských států navzájem úzce spolupracují, aby se usnadnil dohled nad všemi činnostmi institucí zaměstnaneckého penzijního pojištění.

3. Každý členský stát informuje Komisi o hlavních obtížích, které se vyskytnou při uplatňování této směrnice.

Komise a příslušné orgány členských států prošetří tyto obtíže co nejdříve, aby nalezly vhodné řešení.

4. Čtyři roky po vstupu této směrnice v platnost vydá Komise zprávu o

a) uplatňování článku 18 a pokroku dosaženém při úpravě vnitrostátních systémů dohledu a

b) uplatňování čl. 19 odst. 2 druhého pododstavce, zejména o stavu panujícím v členských státech ohledně ustanovení depozitářů a případně jejich úlohy.

5. Příslušné orgány hostitelského členského státu mohou požádat příslušné orgány domovského členského státu, aby rozhodly o odděleném účetním vykazování aktiv a pasiv instituce, jak je stanoveno v čl. 16 odst. 3 a čl. 18 odst. 7.

▼M1

Článek 21a

Přezkum výše garančního fondu

1. Částka v eurech stanovená v čl. 17c odst. 2 se každoročně přezkoumává počínaje dnem 31. října 2012, aby se vzaly v úvahu změny v harmonizovaném indexu spotřebitelských cen zahrnujícím všechny členské státy, který zveřejňuje Eurostat.

Tato částka se automaticky upravuje zvýšením základní částky v eurech o procentní změnu uvedeného indexu během období mezi 31. prosincem 2009 a dnem přezkumu a zaokrouhluje se směrem nahoru na celé statisíce eur.

Pokud je změna od poslední úpravy menší než 5 %, úprava se neprovede.

2. Komise informuje Evropský parlament a Radu každoročně o přezkumu a upravené částce uvedené v odstavci 1.

Článek 21b

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Evropský výbor pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění, zřízený rozhodnutím Komise 2004/9/ES ([1]).

([1]) Úř. věst. L 3, 7.1.2004, s. 34.

▼M1

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

▼B

Článek 22

Provádění

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 23. září 2005. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

3. Členské státy mohou až do 23. září 2010 odložit uplatňování čl. 17 odst. 1 a 2 na instituce usazené na jejich území, které v den uvedený v odstavci 1 tohoto článku nemají minimální úroveň regulatorního kapitálu požadovanou podle čl. 17 odst. 1 a 2. Instituce, které zamýšlejí provozovat penzijní plány přeshraničně ve smyslu článku 20, však smějí tyto penzijní plány provozovat až poté, co dosáhnou souladu s touto směrnicí.

4. Členské státy mohou až do 23. září 2010 odložit uplatňování čl. 18 odst. 1 písm. f) na instituce usazené na jejich území. Instituce, které zamýšlejí provozovat penzijní plány přeshraničně ve smyslu článku 20, však smějí tyto penzijní plány provozovat až poté, co dosáhnou souladu s touto směrnicí.

Článek 23

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 24

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.